

Ústecký písničkář **Hustej Wimpy** za rok odehraje kolem sta koncertů, které ho užíví, a přitom zůstává naprosto neznámým. Proč? Zpívá pornofolk, tedy hodně sprostě

Synům své písničky nehraju, mám to zakázaný

VLADIMÍR MAYER

Fandíte ve fotbale anglické Chelsea?

Fandím jí, ale nejsem žádný skalní fanoušek. Líbí se mi, jak hrají. Když zapnete televizi a dávají nějaký fotbal, tak většinou hraje Chelsea. Teď ve středu zase. Je to asi i kvůli Petru Čechovi.

Ptám se proto, že písnička „Hymna Chelsea“ je jednou z vašich nejnámějších.

Je pravda, že písnička Hymna Chelsea mě, jak se říká, „udělala“. Díky ní jsem se stal známým, přestože se vlastně jedná o cover verzi hitu skupiny ABBA, u nás jí zpívá Helena Vondráčková pod názvem A ty se ptáš co já?

Prý tu písničku poslali na mobil Petru Čechovi, aby to v kabině pustil a přeložil spoluhráčům z Chelsea. Je to pravda?

Je, ale jestli to udělal, nevím.

Kde berete inspiraci ke svým textům?

Jako správný písničkář beru inspiraci ze života. Třeba právě Chelsea vznikla tak, že jsem se chtěl ve středu večer dívat na fotbal, zrovna tenkrát hrála Chelsea, a žena přišla vykoupaná a navoněná z vany a co že jako bude?? A já jí řekl: „No přece Chelsea!“ A bylo vymalováno. To značí většina chlapů. A druhá asociace s reálným životem je to spojení „už to bude rok, co jsem ti lízal pekáč“. Je zajímavé, že na koncertech se smějí a pokývají hlavami hlavně ženy.

Už jste se setkal na koncertech i s negativními reakcemi na vaše texty?

Jsou lidé, kteří nemají rádi sprostá slova, takže ty mě absolutně nemusí, jinak by dostali infarkt. Ještě na mém koncertu nikdo neomdlel, ale pár už jich odešlo. Já ale nejsem v písničkách sprostý prvoplánově. Moje písničky jsou příběhy plné legrace a s nějakou pointou nebo dobrým koncem. A určitě si za nimi stojím a nestydím se je hrát. Ono je to i o tom, že moje koncerty začínají z 95 procent až po 21. hodině a to už kolem žádný slušný lidi nejsou.

Našel jsem si dva příspěvky z diskuze k vašim písničkám. Okomentujte mi je, prosím. „Máš super písničky. Tahle zem je samej magor, tak u písniček od tebe relaxuju. Jinak bych se zbláznila. Jsi opravdu borec.“

Musím říci, že tak to opravdu funguje. Když mají lidi splín, tak si pustí moje písničky a zlepši se jim náhoda, spadnou z nich všechny starosti.

A druhý příspěvek z opačného pólu: „Ten chlap jedl možná hodně kaše, ale vtipná byla jen málo, a tak mu udělala akorát trochu monstróznější vzhled a la čtvrté z Maxim Turbulenc.“

S tím vzhledem a Maxim Turbulenc má diskutující pravdu. Maxáci jsou mi sympatický. Mám pro ně v šuplíku schovanou jednu svoji písničku jako dělanou na diskotéky a ve stylu, co oni hrají. Jmenuje se Roštěnka. Ale jestli by do toho šli, nevím. Přeci jenom hrají hlavně pro děti ...

Ve svých písničkách se navážete i někdy do Romů, je to tak? Úryvek z vaší písně: „Hliník, litina, olovo a měď, každé cikán zná ty kovy nazpaměť, okapy, sporáky, koleje, kanály, ať se nikde zbytečně nic neváří.“ Nebo písnička Chomutov a popěvek „Cikánům, těm je tu hej.“

Já se do nich nenavážím, jen zpívám pravdu, kterou kolem sebe nejen tady v Ústí vidím. Písničku Chomutov jsem napsal tehdy, když právě v Chomutově neplatičům nájemného začali strhávat peníze ze sociálních dávek. Tenkrát mě to oslovilo.

Narodil jste se v Teplicích, vysokou školu jste dělal v Praze. Jak jste se dostal vlastně do Ústí?

Po studiích jsem sedm let žil v Českých Budějovicích, vydal jsem tam i svoje první dvě desky. Ale pak mě tam už tolik štvalo, že jsem se rozhodl odejít. Mému pornofolku tam nerozuměli, jsou to romantici, mají rádi akorát Nezmary a Žalmana. Je to tam samej intelektuál. Tak jsem se vrátil zpátky na drsněj sever.

Proč zrovna do Ústí?

Já se vrátil nejdřív zpátky do Krupky. Ale pak jsem poznal jednu slečnu, která měla v Ústí byt. Dnes je to moje žena a v tom bytě bydlíme.

Věděla o vaší hudební kariéře?

Ne, to by si mě nevzala. Poznali jsme se v roce 2001, ve 2002 jsme se brali a 2003 jsme měli první dítě. První pornofolková deska mi vyšla až v roce 2006. Dnes toho lituje (*smích*).

A co říká na vaše texty?

Bez komentáře. Ale když jsem hrál v Litoměřicích, tak přišla na koncert, aby to viděla na vlastní oči.

Jste jeden z mála z ústeckých muzikantů, který si dokáže vydělávat hudbou. Jak to jde?

Na ta špatná doba a zdravování je citit všude. Ale já si zatím nestěžuju, koncertů mám stále dost. Ale občas mívám pocity, že lidé zvažují mé pozvání, přestože nejsem drahý.

Kolik si musím připravit peněz, když bych vás chtěl pozvat třeba na svou party?

Je to od tří do šesti tisíc, v závislosti na benzínu a vzdálenosti od Ústí. V Ústí hraju za tři tisíce, v Praze za čtyři, Morava je za pět a více.

Kolik nejvíce lidí přišlo na váš koncert?

Nejvíce asi sto padesát v Zásadě u Jablonce nad Nisou, do hospody na fotbalovém hřišti. Nejdřív se měl koncert konat uvnitř, ale pak se to muselo přesunout ven. Tolik lidí se do hospody nevešlo.

Jak dlouho trvá váš koncert?

„Písnička Chelsea vznikla tak, že jsem se chtěl ve středu večer dívat na fotbal, zrovna tenkrát hrála Chelsea, a žena přišla vykoupaná a navoněná z vany a co že jako bude?? A já jí řekl: „No přece Chelsea!“

Já se pod tři hodiny nedostanu a to je můj problém. Ale lidi jsou spokojení. Začnu kolem devátý a většinou končím kolem jedenáct, půl druhý v noci. Odehraju kolem třiceti svých písniček, pak pět přídavků a na závěr nějakého Kryla. To se musí, to je povinnost! Zvlášť v dnešní době.

Kde jste prošel na nápad, že budete nosit na koncerty členku s prezervativy?

Potřeboval jsem nějaké potítko na čelo, doma jsem našel vnitřek ze zednické hel-

my. A napadlo mě přicvaknout k tomu dva prezervativy, samozřejmě naplněné. A byla na to hodně kladná odezva. Dnes už to patří k mé image. Jen nedávno si jedna slečna stěžovala, že tam mám jen věci od chlapů a co prý ony. A podala mi svůj tampon. Teda jako nepoužítej. To se nedalo odmítnout. A tak jsem ho dal místo jednoho prezervativu, aby to bylo vyvážené – jako jing a jang.

Prý si vás novomanželé zvou i na svatby, abyste jim tam zahrál. Je to pravda?

Kolem osmdesáti procent mých koncertů tvoří soukromé akce. Zvou si mě jako úchyla, devianta, jako překvapení, jako dárek k narozeninám pro oslavence nebo dárek pro novomanžele na svatbu, ale samozřejmě ne na svatební hostinu, ale na tu večerní oslavu, kde už tečou litry alkoholu a svatebčané se chtějí bavit.

V Ústí hraje často?

Tak čtyřikrát do roka. Svého času jsem hrál v Žumpě, ale byl to moc velký průchodák. Tak teď pořádám koncerty v Zakázaném uvolení, kam chodějí parit ústecký hokejisti. Nejbližší koncert je v pátek 31. května.

A jak se žije vám v Ústí?

Bydlím na Střekově. Je super, že je to pěšky blízko do centra. A taky na březí a na cyklostezku.

Jak jste se dostal vůbec k hudbě?

V sedmé třídě jsem se začal učit na kytaru první akordy a zkoušel hrát Olympiky opí-lym sousedům na večercích mých rodičů. Zrod Wimpyho se datuje k roku 1986, kdy jsem na strahovských kole-lich složil své první songy. Kromě krátkého období v roce 1998, kdy jsem si vyzkoušel

roli frontmana kapely, vystupuju sám jako písničkář. Má to svoje výhody, třeba finanční.

Proč jste si dal jméno Wimpy?

Tu přezdívku mi dali kamarádi na večerce podle povídky od Šimka a Grossmana – Pohoda vácoc, kde si strýc Baloun přivedl na návštěvu přítele Wimpyho a ten jim sežral všechno včetně vánočních koleček... A dostal jsem ji poté, co mě o prázdninách před druhákem pozval na víkend kamarád Stráta na návštěvu do Budějic ke svým rodičům a já tam vydržel 14 dní a odjel jsem, až když byli úplně vyžraný. Po kolejích se to rozneslo rychlostí blesku.

Od té doby už mě nikdy nikdo na návštěvu nepozval... A přívrastek Hustej jsem si do- dal poté, když jsem zjistil, že už si Wimpy říká jiné muzi- kant. Myslim ale, že k mojí muzice to celkem sedí. A vzala to i omladina.

Takže vás spíše poslouchají mladí?

Moje muzika má široký záběr – od náctiletých přes jejich rodiče, až ke starším ročníkům a tady v Ústí mám za fanouška i jednoho dů- chodce. Ahoj Josefe! Problém je, že náctiletí, i když mě mají všichni v mobilech a poslouchají moje desky doma, nesmějí na moje koncerty, proto- že jim to rodiče zakazují.

Vy máte dva syny, jak doma před nimi mluvíte? Pouštíte jim svoje písničky?

Mám to od ženy dlouhodo- bě zakázaný. Staršímu syno- vi je devět, počítám, že si mo- je písničky začne se spolužá- ky pouštět tak za dva roky. Ve čtvrté třídě ještě nemá o moji muziku zájem. Jinak doma mluvíme určitě slušně, manželka je učitelka.

„Synům své písničky nepouštím, mám to od ženy dlouhodobě zakázaný. Staršímu synovi je devět, počítám, že si moje písničky začne se spolužáky pouštět tak za dva roky. Ve čtvrté třídě nemá o moji muziku zájem. Jinak doma mluvíme slušně, manželka je učitelka.“

Takže od kolika let je vaše hudba přístupná?

Přístupná asi od osmnácti let, ale v dnešní době si ji na internetu najdou už třeba dvanáctiletí. Hned jak pře- stanou poslouchat Maxíky. Proč hraje zrovna pornofolk, co vás k tomuto druhu hudby přivedlo?

Pornofolk je odborný ná- zev pro sprostější folk. Mně to připadá dost trefný. Začal jsem ho hrát od roku 2006, kdy jsem vydal své první al- bum už jako Hustej Wimpy s názvem „Tak to je teda por- nofolk?!“. Na něj navázalo o rok později CD „Hrajunety- pyčo!“ s hitem Hymna Chel- sea, které jen potvrdilo, že jsem se vydal správným smě- rem. Muzika, která mi přesně sedí, kde mám ten správný výraz. Je to syrový, drsný, šokující. A nazývá je to ještě větší nářez!

A síla mých textů je hlavně v humoru. Proto se moje songy lidem tolik líbí. I tak tabuizovaná témata jako pedofilie nebo nekrofilie do- kážu zpracovat způsobem, že se všichni válejí smíchy. **Riká se o vás, že máte rockové cítění? Souhlasíte?**

Některý moje písničky k němu vyloženě inklinují. Jen by to chtělo pořádnou kapelu, aby to dostalo větší šířku. Jenže další do- hromady dobrou ka- pelu je velkej problém.

Diskutujte o názorech Hustého Wimpyho na webu usteckydenik.cz

První rozhovor po pěti letech

Jen pár muzikantů se umí v Ústí žít muzikou, Jindřich Černý alias Hustej Wimpy je jeden z nich. Přesto ho málo- kdo zná.

„Jste první, co o mně píše, je vidět, že jste odvážnej,“ řekl mi s vážnou tváří, když přišel do redakce Deníku. „Jeden novinář z jižních Čech mě jednou kontaktoval, ale pak se už neozval,“ smál se.

jak ho vidím já

Jak Wimpy odpovídal? Věcně, ani ne moc sprostě, ale zase ne úplně spisovně. Každopádně ty největší „hlásky“ dodal do rozhovoru až při autorizaci.

Nyní měl velké výdaje za nové CD, které si komplet dělá sám (studio 30 tisíc, lisování CD 20 tisíc a výroba triček). Musí se po koncertech hodně otáčat, aby si to vydělal.

JINDŘICH ČERNÝ – HUSTEJ WIMPY

- ✓ Narodil se v roce 1967 v Teplicích.
- ✓ Na základní školu chodil do Bohosudova, gymnázium vystudoval v Teplicích. „O třídu výš tam studovali i Kabáti.“ Vystudoval ČVUT v Praze – obor elektřina.
- ✓ Pracoval v Českém telekomu, v Českých radiokomunikacích, v Centropolu a naposledy v plynárenské skupině RWE.
- ✓ Poslední tři roky se živí jen muzikou. Od roku 1996 si vydal celkem devět CD, to poslední s názvem „Japonské péro“ pokřtil v březnu 2013.
- ✓ Svému stylu říká pornofolk, zpívá s kytarou a foukáci harmonikou převážně o sexu, sexuálních úchytkách, ale nevy- hýbá se i vážnějším tématům jako politice, lovu mamutů a oslavným ódám na nezdolnost romských spoluobčanů při sběru železa a drahých kovů.